

87

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie orzekania o konieczności przeniesienia pracownika do innej pracy w związku z chorobą zawodową o szczególnym zagrożeniu.

Na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy pracowników, u których w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach stwierdzono chorobę zawodową zamieszczoną w wykazie chorób zawodowych o szczególnym zagrożeniu, stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. O konieczności przeniesienia czasowego lub na stałe pracownika, u którego utrzymują się objawy powstawania choroby zawodowej o szczególnym zagrożeniu, do innej pracy nie narażającej na działanie czynnika, który wywołał te objawy, orzekają:

1) w zakładach pracy objętych opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej — komisje działające przy tych przychodniach,

2) w zakładach nie objętych opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej — komisje przy przychodniach obwodowych dla ogółu ludności,

3) w kolejowych zakładach pracy — zakładowe kolejowe komisje lekarskie przy przychodniach kolejowej służby zdrowia sprawujących opiekę zdrowotną nad pracownikami tych zakładów pracy.

2. W skład komisji, o których mowa w ust. 1, wchodzi:

1) dla zakładów pracy objętych opieką przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej:

— przewodniczący — lekarz kierownik przychodni lub jego zastępca,

— lekarz społecznego zakładu służby zdrowia, pod którego opieką pozostaje pracownik chory na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu, jeżeli nie jest kierownikiem przychodni,

— przedstawiciel rady zakładowej,

— przedstawiciel dyrekcji (administracji) zakładu pracy;

2) dla zakładów pracy objętych opieką przychodni obwodowej dla ogółu ludności:

— przewodniczący — lekarz kierownik przychodni lub jego zastępca,

— lekarz poradni higieny pracy, a w braku takiej poradni inny lekarz wyznaczony przez wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, zwany dalej wydziałem zdrowia,

— przedstawiciel rady zakładowej,

— przedstawiciel dyrekcji (administracji) zakładu pracy;

3) dla kolejowych zakładów pracy osoby wymienione w pkt 1, z tym że przewodniczącym komisji jest kierownik poradni chorób zawodowych przy okręgowej (obwodowej) przychodni lekarskiej kolejowej służby zdrowia.

§ 3. 1. Do komisji właściwej w myśl § 2 kieruje pracownika lekarz społecznego zakładu służby zdrowia sprawujący opiekę nad pracownikiem chorym na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu.

2. Do skierowania do komisji należy załączyć potrzebną dokumentację lekarską.

§ 4. 1. Właściwa w myśl § 2 komisja wydaje orzeczenie co do konieczności stałego lub czasowego przeniesienia pracownika do innej pracy w oparciu o analizę skuteczności dotychczasowego postępowania lekarskiego oraz ocenę stopnia zagrożenia zawodowego. W miarę potrzeby komisja może poddać osobę chorą badaniu przez członków komisji będących lekarzami bądź przez wskazany zakład społeczny służby zdrowia.

2. O konieczności czasowego przeniesienia do innej pracy orzeka komisja wówczas, gdy uzasadnione jest przypuszczenie, że stan zdrowia pracownika pozwoli po upływie okresu przeniesienia na podjęcie uprzednio wykonywanej pracy.

§ 5. 1. Orzeczenie o konieczności stałego lub czasowego przeniesienia pracownika powinno zawierać określenie komisji, która je wydała, okres czasu, na jaki następuje przesunięcie pracownika do innej pracy nie narażającej go na działanie czynników, które powodują objawy danej choroby, oraz podpis jej przewodniczącego.

2. Treść orzeczenia wydanego przez komisję powinna być wpisana do dokumentacji lekarskiej prowadzonej przez zakład, przy którym działa dana komisja (§ 2 ust. 1).

3. Orzeczenie sporządza się w trzech jednobrzmiących egzemplarzach i doręcza po jednym egzemplarzu osobie, któ-

rej ono dotyczy, właściwemu zakładowi pracy oraz powiatowemu inspektorowi sanitarnemu (inspektorowi sanitarnemu miasta stanowiącego powiat miejski) lub portowemu inspektorowi sanitarnemu właściwemu ze względu na miejsce pracy osoby, której orzeczenie dotyczy. W odniesieniu do pracowników uprawnionych do kolejowej opieki lekarskiej odpis orzeczenia komisji należy przesłać do obwodowego inspektora sanitarnego Polskich Kolei Państwowych (PKP).

§ 6. 1. Pracownik, którego orzeczenie dotyczy, w terminie 14 dni licząc od daty jego otrzymania może złożyć komisji, która wydała to orzeczenie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Komisja obowiązana jest niezwłocznie przekazać otrzymany wniosek wraz z dokumentacją lekarską do wydziału zdrowia prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

3. Jeżeli zakwestionowane orzeczenie wydała komisja właściwa dla pracowników kolejowych zakładów pracy, komisja powinna wniosek przekazać do zarządu służby zdrowia dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

4. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w terminie 7 dni powołuje w celu rozpatrzenia sprawy komisję przy wojewódzkiej przychodni przemysłowej.

5. W skład komisji (ust. 4) przy wojewódzkiej przychodni przemysłowej wchodzi:

1) przewodniczący wyznaczony przez wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej spośród lekarzy specjalistów w dziedzinie medycyny przemysłowej, a ponadto jako członkowie:

2) lekarz wyznaczony przez wojewódzkiego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa) oraz

3) przedstawiciel wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

6. Wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej powołując komisję (ust. 4 i 5) ustala datę i miejsce jej posiedzenia dla rozpatrzenia danej sprawy.

7. Komisję powołaną do rozpatrzenia wniosku w sprawach, w których orzekła komisja właściwa dla pracowników kolejowych zakładów pracy, powołuje zarząd służby zdrowia dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

8. W skład kolejowych komisji wchodzi:

1) przewodniczący — lekarz zastępca naczelnika lub kierownik działu profilaktyki i lecznictwa właściwego zarządu służby zdrowia, a ponadto jako członkowie:

2) lekarz wyznaczony przez okręgowego inspektora sanitarnego PKP oraz

3) przedstawiciel wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

§ 7. Orzeczenia wydane przez komisje, o których mowa w § 6, są ostateczne. Do orzeczeń tych stosuje się odpowiednio przepisy § 4 i 5.

§ 8. 1. Członkowie komisji (§ 2 i 6) nie będący lekarzami obowiązani są do zachowania w tajemnicy wszystkich wiadomości, które powzięli w związku z rozpatrywaniem sprawy.

2. Niedopełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, stanowi naruszenie tajemnicy służbowej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia
16 kwietnia 1968 r. (poz. 87).

WYKAZ CHOROÓB ZAWODOWYCH O SZCZEGÓLNYM ZAGROŻENIU

Lp.	Choroba zawodowa	Rodzaje prac, których wykonywanie naraża na chorobę zawodową o szczególnym zagrożeniu (wyliczenie przykładowe)
1	2	3
1	Zatrucia ostre i przewlekłe (oraz ich następstwa) substancjami chemicznymi stosowanymi lub pozostającymi w związku z pracą zawodową	Wszystkie prace, przy których istnieje narażenie na działanie substancji trujących
2	Pylice płuc: pylica krzemowa, pylica krzemianowa i inne zwióknienia płuc, w postaci czystej lub mieszanej, spowodowane wdychaniem pyłu (jak: silicoantracosis, silicosiderosis itp.) oraz współistniejąca gruźlica płuc	Prace narażające na wdychanie pyłu zawierającego dwutlenek krzemu w postaci wolnej lub związanej oraz innych pyłów mogących wywołać zwióknienie tkanki płucnej
3	Choroby spowodowane działaniem promieni jonizujących i ciał promieniotwórczych. U w a g a: również nowotwory, choroby narządu wzroku i skóry spowodowane działaniem tych czynników	Wszystkie prace narażające na działanie promieniowania jonizującego i ciał promieniotwórczych
4	Zmiany w układzie nerwowym, naczyniowym i ruchowym, wywołane działaniem drgań mechanicznych	Prace narażające na działanie drgań mechanicznych (wibracji)
5	Przewlekłe schorzenia ścięgien, pochewek ścięgniętych, kaletki maziowych, tkanek okołostawowych, wywołane sposobem wykonywania pracy	Prace narażające na stały ucisk i nadmierne obciążenie aparatu kostno-stawowego, np. prace prasowaczek, malarzy, brukarzy, tynkarzy
6	Zawodowe uszkodzenie narządu słuchu	Prace narażające na działanie hałasu o dużej intensywności
7	Zaćma lub zapalenie siatkówki wywołane zawodowymi czynnikami fizycznymi U w a g a: zmiany wywołane działaniem promieniowania jonizującego kwalifikować według lp. 3	Prace narażające na długotrwałe działanie promieniowania podczerwonego, nadfioletowego, pola elektromagnetycznego wysokiej częstotliwości, np. u spawaczy, obsługi pieców wiertniczych i prądniczych, dmuchaczy szkła, pracowników gabinetów fizykoterapeutycznych
8	Choroba kesonowa (choroba dekompresyjna)	Prace związane ze zmianą ciśnienia atmosferycznego
9	Nowotwory złośliwe, powstałe w następstwie zawodowej styczności z czynnikiem rakotwórczym: a) nowotwory skóry b) nowotwory dróg moczowych c) nowotwory układu oddechowego U w a g a: nowotwory powstałe w następstwie działania promieniowania jonizującego należy kwalifikować jak w lp. 3.	Prace narażające na długotrwałą styczność z produktami suchej destylacji węgla, ropy naftowej, łupków bitumicznych, smołowca, asfaltu, np. prace pracowników zakładów koksochemicznych i barwnikarskich, rafinerii ropy naftowej, asfalciarzy, smolarzy, impregnatorów drewna Prace narażające na długotrwałą styczność z benzenoaminami i naftalenoaminami oraz ich pochodnymi, np. alfa i betanaftyloamina, benzydyna Prace narażające zawodowo na wdychanie substancji rakotwórczych, np. niektórych węglowodorów wielopierścieniowych, związków chromu